

צילום: דודו גרושפן - מלאש 90

זירת פיגוע הדקירה בבאר־שבע

התנדרבות ועשייה חיובית – אני חנו מבינים שזה נזיל". מנכ"ל רגבים סבור שיש ראל יכולה להשפיע לטובה על המגזר הברואי: "אנחנו חושבים שעל המדינה להיכנס לריק הזה. ביכולתה לכונן משילות, לאכוף את החוק ולהטות את הכף לטובתה".

"יש גם מי שמנסה להשפיע על הברואים לפעול נגד מדינת ישראל. ראינו את זה בפייגועים, בהסתה ובפוסטים נגדצה"ל, ובהחבאה של מחבלים מאוד. לא רק שהוא לא רוצה שהברכה הברואית – כמו האחיות של הנייה שגרות בתל־שבע, וכנראה לא מייצעות לבניהן להתייחס כשהן, יומות של

לדברי רויטש, "רוב האני שים בנגב רוצים להיות חלק מהמדינה, אבל המיעוט שלא רוצה הולך וגדל בחסות התופיעה הזאת. כיום הוא מיעוט רחב החברה הברואית – כמו האחיות של הנייה שגרות בתל־שבע, וכנראה לא מייצעות לבניהן להתייחס כשהן, יומות של

כאלה שהתחתנו עם ישראלים. לכן, בין השאר, אנחנו נלחמים להיות חברה נורמטיבית", אומר מאיר רויטש, מנכ"ל תנועת רגבים, "אבל זה מורכב. הריק של המשילות בנגב מתמלא על ידי גורמים שונים. 42 אחוזים מערביי הנגב הם צאצאים של פלסטיניות מעזה, מחברון ועוד

החברה הברואית לצד השני. "אני מאמין שהרכב שאף להיות חברה נורמטיבית", אומר מאיר רויטש, מנכ"ל תנועת רגבים, "אבל זה מורכב. הריק של המשילות בנגב מתמלא על ידי גורמים שונים. 42 אחוזים מערביי הנגב הם צאצאים של פלסטיניות מעזה, מחברון ועוד

לא רק האחות של הנייה: עלייה במעורבות של בדואים באירועי טרור

בפיגועים בגן־יבנה, בבאר־שבע ובבית־קמה היו מעורבים תושבי הפזורה; מנגד, לא מעט מבני המגזר הצילו יהודים בטבח והתגייסו ללחימה בחמאס עיתונאי "מכאן": "הבדואים עוברים ישראל־לציה וגם פלסטיניזציה"

שילה פריד

מעצרה המתוקשר של צבאה עבד אל־סאלם הנייה, אחותו של ראש הלשכה המדינית של חמאס אסמאעיל הנייה, היה רק אחד בסדרת מעצרים של אורחים ישי ראלים מהחברה הברואית שהיו מעורבים בטרור בחודש החולף. הנייה, שמעצרה הוארך אתמול בתשעה ימים, השודרה בקיום קשר עם פעילי חמאס והודרה עם ארגון הטרור, תוך הסתה ומתיכה בטרור בישראל.

חקירתה של הנייה, תושבת תל־שבע, וכתה לתשומת לב תקשורתית וציבורית רבה בשל אחיה המפורסם לשמצה, אך גם אישים פחות בכירים ומוכרים ממנה נעי צרו השבוע.

בלאל נסאסרה, ראש החוליה צילום: תקשורת שבי

ביום שני, ביממה שלאחר פיר גוע הדקירה בקניון בגן־יבנה שני פצעו בו קשה שני בני אדם ואדם נוסף, לידור לוי, נפצע ואתמול מת מפצעיו, עצרה המשטרה שני אורחים ישראלים תושבי הפזורה בדרום שסייעו למחבל, לפי החשד, בתוכניתו הודונית. המחבל, מואמן פאיו ח'ליל בן ה־19 מכפר דורא באזור חברון, הגיע לשטח ישראל ללא היתר. שני הישראלים שנעי צרו אחריה חשודים בכך שהסיעו אותו לזירת הדקירה.

ביום ראשון ביצע נאגי אבר פריח, תושב רהט, פיגוע דקירה בבאר־שבע ופצע חייל באורח ביי נוני. אבר־פריח היה אמור להתחיל לרצות בעוד כשבוע עבודות שיי דלק בבאר־שבע תוך איומים באקרה אוויר. שירות המבחן קבע שעונש מאסר עלול להחמיר את מעורבותו בפשיעה, ועל כן המי לייץ על עבודות שירות בלבד. לפני שלושה חודשים הוא נעצר לאחר שנמלט מההוסטל ששהה בו כחלופת מעצר. בעברו גם נעצר על סחר באמצעי לחימה.

כשבועיים לפני הפיגוע בבאר־שבע, בפיגוע ליד בית־קמה, נרצח רנ"ג אורי מויאל לאחר מאבק ביניים חשופות מול המחבל שהגיע לפגוע בו. גם בפיגוע הזה היה המחבל, פאדי אברלטיף בן ה־22, בדואי־ישראלי תושב רהט. אברלטיף הוא בן לאב פלסטיני ואם ישראלית שהתגוררו בשי נים האחרונות ברצועת עזה, אך ב־2019, בעקבות הקשר עם בת זוגו, הוא עבר לישראל, התמקם ברהט וקיבל אורחות ישראלית. לאחר הפיגוע בצומת בית־קמה התייצב ראש עיריית רהט טלאל אליקרינגאוי בזירה המדיממת והצהיר: "באנו לגנות, אנח נוגנים את האירוע הזה. הוא לא מקובל עלינו ולא מייצג את תר שבי רהט. המחבל לא נמנה על תושבי רהט. הוא עבר לעיר לפני כמה שנים, אבל אין להשליך את המעשה שלו על התושבים, שהיים בדיקים ושיתוף פעולה. לא נאי פשר לעשבים שטים לקלקל את האווירה הטובה בין רהט לבין המועצות היהודיות השכנות".

למרב הצער, רשימת המי עצרים בקהילה הברואית התאי רכה גם אתמול: שב"כ הודיע כי עצר חוליה משותפת של תושבים ישראליים, המתגוררים בין היתר ברהט, ושל פלסטינים – שביקשו לבצע סדרת פיגועי טרור, כולל התנקשות בחייו של השר איתי מר בן־גביר. ראש החוליה, בלאל

נע בין מקלובה יהודית רביץ

רצף המקרים הקשים מעיד אולי על רצונם של חלק מתר שבי ישראל הברואים להשתתף במאבק הפלסטיני, ואף לבצע פיגועים. אך מנגד, שורת סיי פורים אחרים מעידה על מגמה הפוכה: באסון קריסת המבנה ברצועת עזה בשלהי חודש ינואר החולף בלט ברשימת הנופלים הארוכה באותו בוקר שמו של רס"ל אחמד אברלטיף, תושב רהט נשוי ואב לתינוקת בת שנה. בבוקר הטבח של שמחת תורה הוא יצא מהבית לסייע לכוחות שניסו להציל תושבים יהודים. לאחר מכן, כאשר גילה שלא קיבל זימון למילואים, הפעיל אברלטיף לחץ כבר כדי להתגייס ולהילחם, וכך נכנס לרצועת עזה.

בפוסט שפרסם בפייסבוק כתב אברלטיף: "אני גאה להיות בדואי ששירת בצה"ל כלחם בגי דוד הסיור הברואי. זכיתי להגן ולשמור בשירות משמעותי, שלא אשכח כל חיי. במהלך השירות הכרתי את האנשים המדהימים שהפכו לחברים לכל החיים. שמח שיש לי הודמנות להתחבר לאנשים בחברה שלנו ולחבר בין תרבויות. אני שמח שאני יכול להזמין את חבריי לאכול בשר ומקלובה ברהט, ויכול להתארח בחצר של אנשים מקיבוץ שובל שמנגנים בגיטרה ושרים שירים של יהודית רביץ. אני הכי שמח שהחברים שלי לומדים ערבית, מנסים לדבר איתי בערבית ומבי קשים ממני לעזור להם".

יוסף אליזארה, גם הוא תושב רהט, זכה להוקרה רבה על כך שבפרוץ הטבח נסע למסיבה בנובה והציל עשרות צעירים בעורו מסכן עצמו תחת אש. "אני אולי בדואי, אבל קודם כול אני בן אדם ואזרח ישראלי. בחיים לא הבדלתי בין אנשים, זה לא מעניין אותי. כולנו בני אדם", אמר שוב ושוב כשנשאל על מניעיו להציל אנשים שלא הכיר קודם לכן.

סיפוריהם של השניים מצי טרף לזה של בדואים אחרים שהתרוצצו כדי להציל חיים ול"חליץ פצועים מהמסיבה בנובה, לצה"ל או סיעו למשפחות המפונים בחמ"ל שהוקם ברהט.

כל נער מוסת בטלגרם

בין הברואים שמתגייסים למאבק של ישראל בארגוני הטרור לבין בני המגזר שמעדיי פים להיות שליחיהם של אותם ארגונים בלב הארץ ניצב הרוב הברואי, שעמדתו אינה ברורה. לדברי אחמד אבריסוויס, עיתר נאי ותיק ותושב רהט המשמש ככתב מכאן, תאגיד השידור בערבית, גם עמדה זו אינה יציבה.

"המחבלים שביצעו את הפיגועים האחרונים לא מייצגים את הרוב", אומר אבריסוויס. לדבריו, גם בדואים שהתגייסו לטובת ישראל אינם בהכרח מייצגים את הרוב במי גור שלהם: "בשנים האחרונות יש מצד אחד ישראליוציה גדולה של הברואים ומצד שני גם פלסטיניוציה גדולה מאוד, שסוחפת אחריה חלקים גדולים בחברה שלנו".

העיתונאי סבור כי "כיום יש פעילים ונציגים ברואים בתוך כל"ד וחד"ש. גם בני משפחות של הברואים הישראלים שהיים כעזה, וההשיפה לעולם הפלסטיני ברשתות החברתיות, מר שכים את הנערים לתמיכה בפלסטיין.

"להגיד שהחברה הברואית